

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av försäkringsbolagslagen och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar i försäkringsbolagslagen, lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen och lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Ändringarna baserar sig i huvudsak på direktivet om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet.

Syftet med propositionen är att mer exakt än för närvarande genomföra vissa övergångsbestämmelser och bestämmelser om koassurans inom gemenskapen som finns i direktivet om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet. Till denna del ska de nya bestämmelserna inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2016.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning.....	3
1.2 Bedömning av nuläget	4
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	5
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	5
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	7
4.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial	7
4.2 Remissyttranden och hur de har beaktats.....	7
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	7
DETALJMOTIVERING	8
1 LAGFÖRSLAG	8
1.1 Försäkringsbolagslagen.....	8
1 kap. De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen	8
26 kap. Grupp tillsyn och beräkning av solvensen på grupp nivå	8
30 kap. Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter.....	8
31 kap. Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet.....	8
1.2 Lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen.....	8
1.3 Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	10
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	10
3 IKRAFTTRÄDANDE	10
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	10
LAGFÖRSLAG	12
1. Lag om ändring av försäkringsbolagslagen.....	12
2. Lag om ändring av lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen.....	15
3. Lag om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	17
BILAGA	18
PARALLELLTEXT	18
1. Lag om ändring av försäkringsbolagslagen.....	18
2. Lag om ändring av lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen.....	22
3. Lag om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	26

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) antogs den 25 november 2009. I Solvens II-direktivet sammanställdes 14 återförsäkrings-, livförsäkrings- och skadeförsäkringsdirektiv, med vissa ändringar. Avsikten var att Solvens II-direktivet skulle genomföras senast den 31 oktober 2012, men tidsfristen för genomförandet förlängdes till den 31 mars 2015. Största delen av Solvens II-direktivets bestämmelser har redan tidigare genomförts nationellt och den övriga nationella lagstiftning som hänför sig till den har getts tidigare genom lagarna 981–986/2013 och 303–314/2015 samt genom social- och hälsovårdsministeriets förordningar 355–357/2015 och justitieministeriets förordning 391/2015.

För ändring av Solvens II-direktivet och senareläggningen av dess ikraftträdande antogs den 16 april 2014 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), nedan Omnibus II-direktivet. I Solvens II-direktivet, sådant det lyder ändrat i Omnibus II-direktivet, föreskrivs det om olika övergångsperioder när det gäller tillämpningen av bestämmelserna. En av övergångsbestämmelserna gäller beräkning av minimikapitalkravet, en annan gäller uppfyllelsen av minimikapitalkravet.

Enligt artikel 129.3 första stycket i Solvens II-direktivet får ett försäkringsbolags minimikapitalkrav inte underskrida 25 procent och inte överskrida 45 procent av företagets solvenskapitalkrav, beräknat i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2 eller 3 inklusive kapitaltillägg som åläggs i enlighet med artikel 37. Enligt artikel 129.3 andra stycket i Solvens II-direktivet ska medlemsstaterna tillåta att deras tillsynsmyndigheter under en tidsperiod som löper ut senast den 31 december 2017 kräver att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska tillämpa de procentsatser som anges i första stycket endast på ett företags solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2.

I artikel 131 första stycket i Solvens II-direktivet föreskrivs det att genom undantag från artiklarna 139 och 144 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag som uppfyller kravet på föreskriven solvensmarginal i artikel 28 i direktiv 2002/83/EG, artikel 16a i direktiv 73/239/EEG eller artiklarna 37, 38 eller 39 i direktiv 2005/68/EG av den 31 december 2015, men som inte innehar tillräckligt medräkningsbart primärkapital för att täcka minimikapitalkravet, uppfylla kravet i artikel 128 senast den 31 december 2016. I artikel 131 andra stycket i Solvens II-direktivet föreskrivs det att om försäkringsföretaget i fråga inte kan uppfylla kravet i artikel 128 inom den tidsfrist som anges i första stycket ska dess koncession återkallas enligt de tillämpliga förfaranden som föreskrivs i nationell lagstiftning.

I artiklarna 13.27 och 190–196 i Solvens II-direktivet föreskrivs det dessutom uttryckligen om koassurans inom gemenskapen.

Solvens II- och Omnibus II-direktiven är fullständigt harmoniserande direktiv i fråga om vilka man i princip inte nationellt kan föreskriva om alternativa tillvägagångssätt.

Försäkringsbolagslagen (521/2008) är den viktigaste av de författningar som reglerar försäkringsbolagens verksamhet. Bestämmelser om ett försäkringsbolags solvensberäkning finns i 10–12 kap. i försäkringsbolagslagen och de kapitlen har ändrats genom lagen om ändring av försäkringsbolagslagen (303/2015, nedan även *ändringslagen*, som träder i kraft den 1 januari 2016). Bestämmelser om solvensberäkning finns också i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II), nedan *kommissionens förordning*. Övergångsbestämmelser om solvensberäkning finns dessutom i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015). Efter det egentliga genomförandet av direktivet har det ändå framkommit behov av att precisera genomförandet av vissa övergångsbestämmelser och bestämmelser om koassurans inom gemenskapen som finns i direktivet.

Enligt 11 kap. 3 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen, sådan den lyder i ändringslagen, ska försäkringsbolag beräkna solvenskapitalkravet med standardformeln eller med en intern modell, vars användning övervakas i enlighet med 30–34 §. Enligt 4 § 2 mom. i det kapitlet ska försäkringsbolagets minimikapitalkrav beräknas utifrån omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet och riskexponeringen. Enligt 4 § 3 mom. ska minimikapitalkravet uppgå till minst 25 procent och högst 45 procent av försäkringsbolagets solvenskapitalkrav.

Enligt 26 § 1 mom. 1 punkten i lagen om Finansinspektionen (878/2008) får Finansinspektionen återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, då ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller genom andra åtgärder enligt den lagen eller genom åtgärder som föreskrivs någon annanstans i lag, och om det inte längre finns väsentliga förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd eller inledande av verksamhet. Enligt 2 kap. 3 § 4 mom. 8 punkten i försäkringsbolagslagen, sådan den lyder i ändringslagen, ska en ansökan om koncession åtföljas av en redogörelse för att försäkringsbolaget i fortsättningen uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 §, genom dess medräkningsbara primärkapital enligt 12 kap. 11 §. Enligt 2 kap. 6 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen, sådan den lyder i ändringslagen, ska Finansinspektionen bevilja koncession om försäkringsbolaget uppfyller bl.a. villkoren om kapitalkraven enligt 11 kap.

I 9 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen finns det en allmän bestämmelse om koassurans med solidarisk ansvarighet och återförsäkring. I 1 mom. föreskrivs det att om en försäkring har beviljats av flera försäkringsbolag gemensamt på villkor att de ansvarar solidariskt, får oavsett sådana villkor från ansvarsskulden utelämnas den del som enligt avtalet hänförs till ett annat finländskt försäkringsbolag eller ett utländskt EES-försäkringsbolag, förutsatt att dessa inte befinner sig i likvidation eller i 25 kap. 9 § avsedd ställning.

Enligt 9 kap. 6 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen ska vid beräkningen av den andel av ansvarsskulden som faller på återförsäkrarna samma grunder enligt 1 § 2 och 3 mom. i det kapitlet användas som vid beräkningen av hela ansvarsskulden, om inte något annat förfarande är motiverat på grund av återförsäkringsavtalens natur eller villkor. Återförsäkrarnas andel av ansvarsskulden ska dock alltid bedömas så att också försäkringsbolagets egen andel av ansvarsskulden uppfyller kravet i 1 § 2 mom.

1.2 Bedömning av nuläget

I försäkringsbolagslagen har man inte uttryckligen föreskrivit om övergångsbestämmelser som fullt motsvarar artikel 129.3 andra stycket och artikel 131 i Solvens II-direktivet. I lagen finns således ingen uttrycklig övergångsbestämmelse om att Finansinspektionen fram till utgången

av 2017 får kräva att försäkringsbolag som beräknar solvenskapitalkravet med en intern modell ska beräkna solvenskapitalkravet endast med standardformeln för beräkning av minimikapitalkravet.

I försäkringsbolagslagen finns det heller ingen uttrycklig övergångsbestämmelse om att ett försäkringsbolag vid äventyr att koncessionen återkallas ska uppfylla minimikapitalkravet senast den 31 december 2016, om försäkringsbolaget inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. i försäkringsbolagslagen när ändringslagen träder i kraft, men det uppfyller de krav som gäller verksamhetskapitalet enligt de bestämmelser som gällde när ändringslagen trädde i kraft.

I försäkringsbolagslagen finns det dessutom endast splittrade bestämmelser om koassurans med solidarisk ansvarighet. Bestämmelserna motsvarar ändå inte till alla delar innehållet i direktivets bestämmelser. Särskilt problematiskt är det att de nationella bestämmelserna saknar en definition av begreppet koassurans inom gemenskapen, eftersom man i Finland kan ha deltagit i försäkringsarrangemang som uppfyller kraven även om det gjorts endast i liten omfattning. Närmare kvantitativa och kvalitativa uppgifter om detta har inte fåtts under beredningen. Dessutom gäller de nationella bestämmelserna behandlingen av koassurans i bokföringen, medan bestämmelserna i direktivet gäller solvensberäkning.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att mer exakt än för närvarande genomföra de övergångsbestämmelser och bestämmelser om koassurans inom gemenskapen som finns i Solvens II-direktivet. Avsikten är att de nya bestämmelserna inte ska gälla arbetspensionsförsäkringsbolag.

3 Propositionens konsekvenser

Enligt uppgifter från Finansinspektionen var 58 inhemska försäkringsbolag verksamma i Finland 2015. Av dem var 37 skadeförsäkringsbolag, 15 livförsäkringsbolag och 6 pensionsförsäkringsbolag.

I fråga om solvensreglering, enligt 11 kap. 5 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen, sådan den lyder i ändringslagen, ska minimikapitalkravet beräknas minst en gång per kvartal. Konsekvenserna av bestämmelsen om sättet för beräkning av minimikapitalkravet, som motsvarar artikel 129.3 andra stycket i Solvens II-direktivet, beror dels på om Finansinspektionen kräver att försäkringsbolagen ska följa det förfarande som anges i bestämmelsen, dels på om försäkringsbolaget använder standardformeln eller en intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet. Om försäkringsbolaget använder standardformeln påverkar förslaget inte försäkringsbolagets beräkningsförfaranden eller Finansinspektionens tillsyn. Om försäkringsbolaget i övrigt använder en intern modell, kan Finansinspektionen enligt förslaget ändå kräva att solvenskapitalkravet under en övergångsperiod ska beräknas med standardformeln när det gäller minimikapitalkravet. Enligt 11 kap. 30 § i försäkringsbolagslagen, sådan den lyder i ändringslagen, kan Finansinspektionen av grundad anledning ålägga ett försäkringsbolag som använder en intern modell att lägga fram en uppskattning av det solvenskapitalkrav som beräknats i enlighet med standardformeln.

Den föreslagna övergångsbestämmelse för uppfyllelsen av minimikapitalkravet som motsvarar artikel 131 i direktivet har under beredningen inte i praktiken ansetts leda till att koncessionen återkallas för finländska försäkringsbolag. Förslaget har således inte bedömts ha några ekonomiska konsekvenser vare sig för de finländska försäkringsbolagen eller för Finansinspektionen eller andra myndigheter.

Bedömningen grundar sig främst på att man i samband med Solvens II-projektet har gjort många europeiska, omfattande kvantitativa konsekvensbedömningar, en av dem i slutet av 2010 (den s.k. QIS5-studien). I denna studie deltog från Finland 10 livförsäkringsbolag, 16 skadeförsäkringsbolag och 6 försäkringsföreningar. Mätt i försäkringstekniska avsättningar uppgick de deltagande försäkringsbolagens andel till över 99 procent i fråga om såväl liv- som skadeförsäkring. Beräkningarna gjordes enligt situationen vid utgången av 2009 i de försäkringsbolag som deltog i konsekvensbedömningen. Eftersom beredningen av genomförandeåtgärderna ännu pågick när konsekvensbedömningen gjordes och eftersom ett syfte med konsekvensbedömningen också var att se över kalibreringen av Solvens II-regleringsramen har kraven senare förändrats jämfört med dem som användes vid konsekvensbedömningen. Resultaten kan endast anses vara riktgivande. Ändå var minimikapitalkravet inte hotat i ett enda finländskt livförsäkringsbolag, och alla bolag sammantagna kunde täcka minimikapitalkravet 4,4 gånger om med det egna primärkapitalet. Inte heller inom den finländska skadeförsäkringssektorn fanns det några svårigheter att uppfylla de kapitalkrav som följde av Solvens II-direktivet och som användes i konsekvensbedömningen. Alla bolag sammantagna kunde täcka minimikapitalkravet 7,2 gånger om med det egna primärkapitalet. Alla finländska företag som deltog i studien kunde uppfylla minimikapitalkravet mer än tvåfalt.

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, nedan även Eiopa, gjorde 2014 ett stresstest i vilket man undersökte en eventuell interaktion mellan de nya bestämmelserna och en negativ marknadsutveckling. I fråga om den negativa marknadsutvecklingen använde man sig av de tal som beskrev konsekvenserna av den senaste finanskrisen. I fråga om de tillgångar och ansvar som beskriver försäkringsbolagens solvens användes talen från 2013, och där bör det beaktas att förberedelserna inför genomförandet av bestämmelserna i Solvens II-direktivet ännu pågick. Försäkringsbolagen hade möjlighet att använda vissa beräkningar enligt övergångsbestämmelserna, men alla försäkringsbolag gjorde inte någon beräkning av bestämmelsernas konsekvenser. Eiopa har inte publicerat några lands- eller bolagsspecifika resultat. Enligt Finansinspektionens bedömning finns det i Finland inga sådana bolag som inte uppfyller minimikapitalkravet. Det allmänna marknadsläget i Europa är svårt och förknippat med risker som, om de realiserar, i princip kan leda till att även finländska försäkringsbolags solvens försämras. Särskilt problematiska är de långa löptiderna för ansvar i fråga om vilka tillgångarnas varaktighet inte är lika lång, och den historiskt låga räntenivån. Dessa faktorer kan i värsta fall leda till att investeringsavkastningar eftersträvas med hög risk. Det måste också betraktas som ett reellt, om än osannolikt, alternativ att en negativ utveckling av marknadsläget kan leda till att ett eller flera försäkringsbolag inte klarar av att uppfylla minimikapitalkravet (jfr. International Monetary Fund, European Life Insurers: Unsustainable Business Model, <http://blog-imfdirect.imf.org/2015/05/05/european-life-insurers-unsustainable-business-model/>, hämtat 28.9.2015).

När det gäller koassurans inom gemenskapen ökar förslaget på lagnivå försäkringsbolagens åtgärder gällande statistikföring. Enligt förslaget ska det i lagen krävas att försäkringsbolag bör kunna specificera minst den i lagen avsedda koassuransverksamheten inom gemenskapen, om försäkringsbolaget bedriver försäkringsverksamhet av det slaget. I praktiken har man i Finland inte alls eller endast i mycket liten utsträckning deltagit i försäkringsarrangemang som uppfyller kraven för koassurans inom gemenskapen. Om koassurans inom gemenskapen inte utgör en avsevärd andel av försäkringsbolagets eller gruppens försäkringsbestånd, kan man i tillsynen iaktta proportionalitetsprincipen och avstå från att kräva statistiska uppgifter eller publicering av dem till denna del. Det har därför bedömts att försäkringsbolagens administrativa börda och tillsynsåtgärderna endast kommer att öka lite eller inte alls jämfört med nuläget. Av förslaget har det inte ansetts följa väsentliga förändringar i kraven för statistikföring. Finansinspektionen kan vid behov precisera föreskrifter om tillhandahållande av uppgifter, anvisningar och tabeller för statistikföring.

Propositionen har inga miljökonsekvenser, konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män eller andra betydande samhällsliga konsekvenser.

4 Beredningen av propositionen

4.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Bestämmelserna i Solvens II-direktivet har i huvudsak genomförts och den övriga tillhörande nationella lagstiftningen har getts redan tidigare. Till den del bestämmelserna i direktivet inte har genomförts i den nationella lagstiftningen har beredningen av regeringspropositionen fortsatt vid social- och hälsovårdsministeriet som tjänsteuppdrag. Under beredningen har lagförslaget diskuterats med representanter för Finansinspektionen och Finansbranschens Centralförbund samt med tjänstemän vid de ministerier som berörs.

4.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Sommaren 2015 sändes lagförslaget på en omfattande remiss. Remissförfarandet inleddes den 12 juni 2015 och avslutades den 31 juli 2015. Utkastet till regeringsproposition sändes till 17 remissinstanser som representerade centrala ministerier, myndigheter, näringslivet, arbetsgi-
var- och löntagarorganisationer samt andra intressentgrupper.

Av de aktörer som mottagit remissbegäran, gav tre, Finansinspektionen, Finlands Aktuarieför-
ening rf och Företagarna i Finland rf, ett yttrande. Av de aktörer som mottagit remissbegäran,
meddelade två aktörer att de inte ger ett yttrande. Sex aktörer meddelade att de inte hade något
att anmärka på förslaget.

Som en följd av remissyttrandena har konsekvensbedömningen i fråga om solvensregleringen
preciserats i de allmänna motiveringarna. Dessutom har det gjorts preciseringar i försäkrings-
bolagslagens 1 kap. 16 § och 8 §, 10 a § och 12 i lagen om ändring av lagen om ikraftträdande
av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen.

Både finsk- och svenskspråkiga lagtexterna har blivit granskade i justitieministeriets lag-
granskingsenhet i samband med bokföringsbestämmelser som gäller försäkringsbranchen.

5 Samband med andra propositioner

Samtidigt med denna proposition behandlar riksdagen även regeringens proposition till lag om
ändring av försäkringsbolagslagen och till vissa lagar som har samband den, som gäller bokfö-
ringen (avlåts sannolikt hösten 2015). I båda förslag föreslås ändringar i 1 § 3 mom. i lagen
om arbetspensionsförsäkringsbolag.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Försäkringsbolagslagen

1 kap. **De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen**

16 §. Soliditetsprincipen. Det föreslås att man i paragrafen ersätter verksamhetskaptal, som det i övrigt inte längre finns bestämmelser om i försäkringsbolagslagen med kapitalbasmedel.

26 kap. **Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå**

22 §. Indirekta innehav via en försäkringsholdingsammanslutning och ett konglomerats holdingföretag. I 1 mom. föreslås en teknisk precisering motsvarande artikel 226.1 i Solvens II-direktivet så att även ett ägarintresse i ett anknutet försäkringsföretag i tredjeland ska beaktas vid beräkning av solvensen. Detta omnämns i motiveringen till den gällande bestämmelsen, men bestämmelser om saken finns inte på lagnivå.

30 kap. **Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter**

3 §. Försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess. Det föreslås att hänvisningen till kapitlets 2 § i det inledande stycket i 1 mom. korrigeras till en hänvisning till 1 §.

31 kap. **Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet**

4 §. Koassurans inom gemenskapen. I gällande lagstiftning finns endast splittrade bestämmelser om koassurans inom gemenskapen. De föreslagna bestämmelserna motsvarar mer exakt än för närvarande artiklarna 13.27 och 190, 192, 193, 195 och 196 i Solvens II-direktivet. I fråga om tillsynen av koassurans inom gemenskapen och publiceringen av statistiska uppgifter kan den proportionalitetsprincip som avses i 1 kap. 16 a § i försäkringsbolagslagen tillämpas.

Avsikten är att paragrafen endast ska tillämpas på sådan koassurans av de i paragrafen avsedda skadeförsäkringsklasserna som uppfyller alla villkor som ställs i paragrafen. Detta förutsätter bl.a. att paragrafen tillämpas på koassuransverksamhet som utövas av försäkringsföretag i minst två olika stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och att risken finns inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Bestämmelsen tillämpas inte om inte alla villkor som anges i paragrafen uppfylls, t.ex. om endast finländska försäkringsföretag deltar i koassuransverksamheten eller om risken i stället hör till livförsäkringsklasserna.

Bedömningen av om huruvida villkoren i paragrafen uppfylls ska göras från fall till fall. Dubbelförsäkring, där en och samma risk är försäkrad hos flera olika försäkringsbolag, räknas i allmänhet inte som en sådan koassurans inom gemenskapen som avses i bestämmelsen. Till exempel i fråga om en försäkringspool, inom vilken man avtalar om fördelningen av ansvar mellan försäkringsföretagen, beror det på avtalet om arrangemanget uppfyller villkoren i bestämmelsen eller inte.

1.2 **Lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen**

2 §. Upphävande av social- och hälsovårdsministeriets förordningar. Under beredningen har framkommit att ändringar i social- och hälsovårdsministeriets bemyndiganden att meddela föreskrifter har lett till att en del av bestämmelserna i social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter har upphävts, men delar av dessa förordningar har blivit i kraft tvärtemot den ursprungliga avsikten. Av denna anledning föreslås att social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av gränserna för skadeförsäkringsbolagens korrigerade solvenskapital och av utjämningsbeloppet och gränserna för detta samt om beräkningsgrunderna (1144/2011) samt social- och hälsovårdsministeriets förordning om en höjning av vissa belopp som anges i lagen om försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar (644/2012) upphävs som obehövliga. Det är skäl att upphäva bestämmelserna även för överskådligheten av regleringen.

3 §. Tillämpning av bestämmelserna om Finansinspektionens behörighet innan ändringslagen träder i kraft. I hänvisningen i 3 § 3 mom. 4 punkten i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen görs en teknisk precisering till rätt bestämmelse motsvarande artikel 308a i Solvens II-direktivet.

8 §. Koncentrationsrisk och räntemarginalrisk. I gällande paragraf föreskrivs det att vissa parametrar för övergångsperioden ska användas för försäkringsbolagets fordringar på EU-medlemsstaters regeringar eller centralbanker i en annan valuta. Bestämmelsen gäller allmänt valutorna i EU-medlemsstater och i andra stater. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att parametrarna för övergångsperioden används för försäkringsbolagets fordringar på EES-medlemsstaters regeringar eller centralbanker som anges i dess egen eller i en annan EES-medlemsstats valuta. Förslaget förändrar tillämpningen av bestämmelsen något från det nuvarande. Förslaget motsvarar mer exakt än för närvarande artikel 308b.12 i Solvens II-direktivet.

10 a §. Beräkning av minimikapitalkravet utifrån solvenskapitalkravet. Det föreslås att en ny 10 a § fogas till ändringslagen. Enligt 11 kap. 4 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen ska minimikapitalkravet beräknas som en linjär funktion av de variabler som beskriver omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet och riskexponeringen. Enligt 3 mom. i den paragrafen ska minimikapitalkravet uppgå till minst 25 procent och högst 45 procent av försäkringsbolagets solvenskapitalkrav. Med solvenskapitalkrav avses här det solvenskapitalkrav som beräknats med standardformeln eller med en intern modell och som även innehåller en eventuell i 25 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen avsedd höjning av kapitalkravet. Förslaget gäller sådana försäkringsbolag som helt eller delvis använder en intern modell vid beräkning av solvenskapitalkravet. Enligt den föreslagna bestämmelsen har Finansinspektionen rätt att kräva att försäkringsbolag vid beräkningen av minimikapitalkravet på det sätt som anges i 11 kap. 4 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen endast ska använda det solvenskapitalkrav som beräknas i enlighet med standardformeln under en tidsperiod som löper ut vid utgången av 2017. Bestämmelsen grundar sig på artikel 129.3 andra stycket i Solvens II-direktivet.

10 b §. Uppfyllelse av minimikapitalkravet. Det föreslås att en ny 10 b § tas in i ändringslagen. I paragrafen föreskrivs om den övergångsperiod som ska tillämpas på uppfyllelsen av minimikapitalkravet. I 1 mom. föreskrivs det att om ett försäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet vid Solvens II-regleringens ikraftträdande men uppfyller de krav på verksamhetskapital som gällde vid Solvens II-regleringens ikraftträdande, ska bolaget vidta åtgärder för uppfyllelse av minimikapitalkravet senast den 31 december 2016. I 2 mom. föreskrivs det om följderna av att ett försäkringsbolag inte vidtar tillräckliga åtgärder och inte uppfyller minimikapitalkravet före utgången av 2016. Finansinspektionen ska då återkalla försäkringsbolagets koncession i enlighet med 26 § i lagen om Finansinspektionen. Paragrafen är baserad på artikel 131 andra stycket i Solvens II-direktivet.

11 §. Justering av räntesatsen för livförsäkring. I den gällande paragrafens 3 mom. 1 punkten föreskrivs det att den diskonteringsränta för försäkringstekniska avsättningar som försäkrings-

bolaget använder ska beräknas dagen före ändringslagens ikraftträdande. Bestämmelsen har kunnat tolkas så, att diskonteringsräntan är den standardiserade räntan för dagen i fråga oavsett när den beräknas. Det föreslås att bestämmelsen ska preciseras så att den motsvarar kommissionens tolkning om att den diskonteringsränta som försäkringsbolaget fastställt ska räknas på nytt vid varje tidpunkt för beräkningen av räntan, dock så att man vid beräkningen tillämpar de bestämmelser som gällde vid ändringslagens ikraftträdande. Den diskonteringsränta som fås som resultat av denna beräkning är inte den standardiserade räntan för en särskild dag. Förslaget motsvarar mer exakt än för närvarande artikel 308c.2 i Solvens II-direktivet.

12 §. Avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden. I gällande paragrafens 5 mom. föreskrivs att Finansinspektionen kan minska avdraget som beräknats enligt 2–4 mom., ifall att användningen av avdraget fullt ut leder till mindre försäkringstekniska avsättningar i solvensberäkningen än vad en kalkyl baserad på beräkningsgrunderna för ansvarsskulden i bokföringen skulle ha gett vid ikraftträdandet av ändringslagen. Det har kommit till kännedom, att vissa medlemsstater i den Europeiska unionen möjligen tolkar denna punkt i direktivet vidare än vad lagens ordalydelse ger möjlighet till. Det är även möjligt att Eiopa ger närmare anvisningar för tillämpningen av denna punkt i direktivet. Av denna orsak ska momentet ändras att mera exakt motsvara ordalydelsen i artikel 308d.4 i Solvens II-direktivet.

1.3 Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. Lagens tillämpningsområde. I paragrafens 3 mom. finns en förteckning över de bestämmelser i försäkringsbolagslagen som inte ska tillämpas. Det föreslås att 3 mom. ändras så att de bestämmelser om koassurans inom gemenskapen som föreslås i 31 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen inte ska tillämpas i arbetspensionsförsäkringsbolag. I gällande 1 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag undantas bl.a. 10–13 kap. och 26 kap. i försäkringsbolagslagen från tillämpningsområdet. Detta innebär att inte heller övriga ändringar som gäller solvensreglering och som föreslås i denna proposition i praktiken kommer att tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

I fråga om beräkning av solvens, finns det i kommissionens förordning och i tekniska standarder, som antagits genom bemyndiganden i Solvens II-direktivet, ett flertal bestämmelser som kompletterar direktivet. I förslaget ingår inga nya bemyndiganden att utfärda nationella bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå än lag.

3 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna ska träda i kraft den 1 januari 2016, alltså från och med tidpunkten för när Solvens II- och Omnibus II-direktiven ska tillämpas.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I artikel 131 i direktivet och i 10 b § i förslaget till lag om ändring av lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen finns det en bestämmelse om återkallande av koncession. Enligt förslaget ska bestämmelsen tillämpas om bolaget inte före utgången av 2016 uppfyller det minimikapitalkrav som anges i direktivet och försäkringsbolagslagen, sådan den lyder i ändringslagen. Bestämmelsen ska utvärderas utifrån 18 § i Finlands grundlag som tryggar näringsfriheten.

RP 97/2015 rd

Motsvarande tvingande i sak motsvarande bestämmelser har till stor del tagits in i försäkringsbolagslagen redan i samband med det nationella genomförandet av tidigare direktiv. Ändringarna i de nuvarande bestämmelserna om koncession är inte betydande.

Regeringen anser att de föreslagna bestämmelserna om koncession är förenliga med näringsfriheten enligt 18 § i grundlagen. Försäkringsverksamhetens tillståndspliktighet grundar sig på behovet att säkerställa en störningsfri verksamhet på försäkringsmarknaden och främja förtroende för försäkringsbolag. Grundlagsutskottet har om kreditinstitutsverksamhet, som ligger nära försäkringsverksamheten, konstaterat att eftersom medel i stor skala tas emot från allmänheten är det nödvändigt med en viss grad av myndighetskontroll, som framför allt avser att garantera stabiliteten på den finansiella marknaden och som därmed också skyddar kunderna (GrUU 24/2002 rd).

Av de skäl som framförs ovan anses det att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i försäkringsbolagslagen (521/2008) 1 kap 16 §, 26 kap. 22 § 1 mom., det inledande stycket i 30 kap. 3 § 1 mom. samt mellanrubriken före den 4 § som fogas till 31 kap.,
av dem 26 kap 22 § 1 mom. sådant det lyder i lag 303/2015, samt
fogas till 31 kap. en ny 4 §, i stället för den 4 § som upphävts genom lag 981/2013, samt till det kapitlet en ny mellanrubrik före 5 § som följer:

1 kap.

De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen

16 §

Soliditetsprincipen

Ett försäkringsbolags kapitalbasmedel, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på bolagets soliditet ska ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt andra kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

26 kap.

Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå

22 §

Indirekta innehav via en försäkringsholdingsammanslutning och ett konglomerats holdingföretag

Vid beräkning av solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag som via en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag har ett ägarintresse i ett anknutet försäkringsföretag eller ett anknutet försäkringsföretag i tredjeland, ska ställningen för försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag beaktas i beräkningen.

30 kap.

Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter

3 §

Försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

Trots bestämmelserna i 1 § har ett försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

31 kap.

Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet

Koassurans inom gemenskapen

4 §

Koassurans inom gemenskapen

Med *koassurans inom gemenskapen* avses koassuransverksamhet som gäller en eller flera av riskerna i skadeförsäkringsklasserna enligt 3–8 § i lagen om försäkringsklasser och som uppfyller följande villkor:

- 1) risken är en sådan stor risk som avses i 2 mom.,
- 2) risken finns inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- 3) risken täcks genom ett enda avtal med en samlad premie och för samma termin av två eller flera försäkringsföretag, som vart och ett svarar för sin del som koassuradörer och av vilka ett ska vara ledande försäkringsföretag,
- 4) minst en av koassuradörerna deltar i avtalet utifrån sin hemort eller en filial etablerad i en annan medlemsstat än den där det ledande försäkringsföretaget är etablerat,
- 5) det ledande försäkringsföretaget bemöts, för att risken ska kunna täckas, som ett försäkringsföretag som täcker hela risken,
- 6) det ledande försäkringsföretaget agerar fullt ut som ledande företag inom koassuransverksamheten och bestämmer särskilt försäkringsvillkor och avgifter.

Med *en stor risk* avses i 1 mom. 1 punkten

- 1) risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 4, 5, 6, 7, 11 och 12 i 2–8 § i lagen om försäkringsklasser,
- 2) risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 14 och 15 i 7 § i lagen om försäkringsklasser, om försäkringstagaren yrkesmässigt bedriver industriell eller kommersiell verksamhet eller är verksam i något av de fria yrkena, och riskerna avser sådan verksamhet, eller
- 3) risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 3, 8, 9, 10, 13 och 16 i 3–8 § i lagen om försäkringsklasser, och åtminstone två av följande kriterier överskrids enligt försäkringstagarens bokslut eller, om försäkringstagaren hör till en koncern, enligt koncernbokslutet:

- a) balansomslutningen är minst 6,2 miljoner euro,
- b) nettoomsättningen är minst 12,8 miljoner euro,
- c) det genomsnittliga antalet anställda under räkenskapsperioden är minst 250.

På sådana finländska ledande försäkringsbolag som avses i 1 mom. tillämpas 3 kap. 8–11 § i denna lag samt 14 a, 14 j och 17 § i trafikförsäkringslagen.

På finländska försäkringsbolags koassurans inom gemenskapen tillämpas vid solvensberäkningen 10–12 kap. Det finländska försäkringsbolagets försäkringstekniska avsättningar ska

då vid solvensberäkningen vara minst lika stora som det belopp som fastställts av den ledande försäkringsgivaren enligt de regler som gäller på dennes hemort.

Finländska försäkringsbolag ska utarbeta statistik över koassuransverksamheten inom gemenskapen så att av den framgår omfattningen av koassuransverksamheten samt vilka medlemsstater som verksamheten gäller.

Finansinspektionen ska i fråga om koassurans inom gemenskapen undersöka sådana förfaranden som kan innebära antingen det att det ledande försäkringsföretaget inte agerar som ledande företag i koassuransverksamheten eller att de föreliggande riskerna uppenbart inte kräver att två eller flera försäkringsgivare deltar i täckandet av dem. Lagen om Finansinspektionen tillämpas på det samarbete mellan tillsynsmyndigheterna och Europeiska kommissionen och det utlämnande av information som gäller koassurans inom gemenskapen.

Bestämmelser om försäkringsmatematiker

5 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015) 2 §, 3 § 3 mom. 4 punkten, 8 §, 11 § 3 mom. 1 punkten och 12 § 5 mom., samt
fogas till lagen nya 10 a och 10 b § som följer:

2 §

Upphävande av förordningar av social- och hälsovårdsministeriet

Genom ändringslagen upphävs social- och hälsovårdsministeriets förordning om verksamhetsplan för försäkringsbolag (621/2008), social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av gränserna för skadeförsäkringsbolagens korrigerade solvenskapital och av utjämningsbeloppet och gränserna för detta samt om beräkningsgrunderna (1144/2011) samt social- och hälsovårdsministeriets förordning om en höjning av vissa belopp som anges i lagen om försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar (644/2012).

3 §

Tillämpning av bestämmelserna om Finansinspektionens behörighet innan ändringslagen träder i kraft

Finansinspektionen har från och med den 1 juli 2015 befogenhet att

4) bevilja försäkrings- och återförsäkringsföretag tillstånd att i enlighet med 26 kap. 35 § i ändringslagen tillämpa bestämmelserna i 36 och 37 § i det kapitlet,

8 §

Koncentrationsrisk och räntemarginalrisk

Vid beräkning av kapitalkravet för räntemarginalrisk som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten i försäkringsbolagslagen i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II), nedan *kommissionens förordning*, eller vid beräkning av kapitalkravet för marknadsriskkoncentrationer som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 6 punkten i försäkringsbolagslagen i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 6 i kommissionens förordning, ska följande parametrar användas för sådana fordringar på regeringar eller centralbanker i medlemsstaterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som anges i valutan i någon annan medlemsstat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än valutan i landet i fråga:

1) till utgången av 2017 samma parametrar som vid beräkning av fordringarna i respektive lands egen valuta,

- 2) år 2018 standardparametrarna för fordran i fråga, sänkta med 80 procent, och
- 3) år 2019 standardparametrarna för fordran i fråga, sänkta med 50 procent.

10 a §

Beräkning av minimikapitalkravet utifrån solvenskapitalkravet

Då ett försäkringsbolag, som använder en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet, beräknar minimikapitalkravet på det sätt som anges i 11 kap. 4 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen, får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget till och med den 31 december 2017 använder enbart det solvenskapitalkrav som beräknats enligt 11 kap. 7—18 § i försäkringsbolagslagen.

10 b §

Uppfyllelse av minimikapitalkravet

Om ett försäkringsbolag inte uppfyller det minimikapitalkrav som avses i 11 kap. i försäkringsbolagslagen vid ändringslagens ikraftträdande, men det uppfyller kraven på verksamhetskaptal enligt de bestämmelser som gällde vid ändringslagens ikraftträdande, ska försäkringsbolaget under 2016 vidta åtgärder för att öka sina kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen eller för att sänka sin riskprofil, så att försäkringsbolaget uppfyller minimikapitalkravet senast den 31 december 2016.

Om försäkringsbolaget inte uppfyller det minimikapitalkrav som avses i 11 kap. i försäkringsbolagslagen före utgången av 2016, ska Finansinspektionen återkalla försäkringsbolagets koncession i enlighet med 26 § i lagen om Finansinspektionen.

11 §

Justering av räntesatsen för livförsäkring

För justeringar som avses i 1 mom. ska för varje valuta beräknas skillnaden mellan följande tal:

- 1) den diskonteringsränta för försäkringstekniska avsättningar som försäkringsbolaget bestämt i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ändringslagens ikraftträdande, och
-

12 §

Avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden

Finansinspektionen kan minska avdraget som beräknats enligt 2—4 mom., om utnyttjande av avdraget fullt ut kan minska de krav som gäller tillgångarna jämfört med kraven enligt de bestämmelser som gällde vid ändringslagens ikraftträdande och beräkningsgrunderna för bolagets ansvarsskuld i bokföringen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., sådant det lyder i lag 309/2015, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 2 a, 3—5 och 11 a §, 13 § 1 mom. samt 14—19 och 25 §, 2 kap. 1 a §, 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 och 9 b §, 10 § 1 mom. 3 punkten samt 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6 §, 5 kap. 3 § och 22 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—5, 7—12, 12 a, 14—18 och 20 a—20 c §, 21 § 3 och 5 punkten och 22 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 19 §, 8 a kap., 9 kap. 1—5, 5 a—5 d och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10—13 och 13 a kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. samt 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 1 §, 3 § 2 mom., 4—7 §, 16 § 1 mom. samt 25—27 §, 26 kap. eller 31 kap. 1 § 4 mom. samt 2, 4 och 10 § i försäkringsbolagslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 22 oktober 2015

Statsminister

Juha Sipilä

Social- och hälsovårdsminister Hanna Mäntylä

1.

Lag

om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i försäkringsbolagslagen (521/2008) 1 kap 16 §, 26 kap. 22 § 1 mom., det inledande stycket i 30 kap. 3 § 1 mom. samt mellanrubriken före den 4 § som fogas till 31 kap.,
av dem 26 kap 22 § 1 mom. sådant det lyder i lag 303/2015, samt
fogas till 31 kap. en ny 4 §, i stället för den 4 § som upphävts genom lag 981/2013, samt till det kapitlet en ny mellanrubrik före 5 § som följer:

Gällande lag

Förslag

1 kap.

1 kap.

De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen

De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen

16 §

16 §

Soliditetsprincipen

Soliditetsprincipen

Ett försäkringsbolags verksamhetskapital, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på bolagets soliditet ska ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt övriga kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

Ett försäkringsbolags *kapitalbasmedel*, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på bolagets soliditet ska ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt *andra* kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

26 kap.

26 kap.

Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå

Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå

22 §

22 §

Indirekta innehav via en försäkringsholdingsammanslutning och ett konglomerats holdingföretag

Indirekta innehav via en försäkringsholdingsammanslutning och ett konglomerats holdingföretag

Vid beräkning av solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag som via en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag har ett ägarin-

Vid beräkning av solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag som via en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag har ett ägarin-

Gällande lydelse

tesse i ett anknutet försäkringsföretag, ska ställningen för försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag beaktas i beräkningen.

30 kap.

Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter

3 §

Försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

Utan hinder av bestämmelserna i 2 § har ett försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

31 kap.

Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet

Bestämmelser om försäkringsmatematiker

4 §

(upphävt genom L 13.12.2013/981)

Föreslagen lydelse

tesse i ett anknutet försäkringsföretag *eller ett anknutet försäkringsföretag i tredjeland*, ska ställningen för försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag beaktas i beräkningen.

30 kap.

Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter

3 §

Försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

Trots bestämmelserna i 1 § har ett försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

31 kap.

Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet

Koassurans inom gemenskapen

4 §

Koassurans inom gemenskapen

Med koassurans inom gemenskapen avses koassuransverksamhet som gäller en eller flera av riskerna i skadeförsäkringsklasserna enligt 3–8 § i lagen om försäkringsklasser och som uppfyller följande villkor:

1) risken är en sådan stor risk som avses i 2 mom.,

2) risken finns inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3) risken täcks genom ett enda avtal med en samlad premie och för samma termin av två eller flera försäkringsföretag, som vart och ett svarar för sin del som koassuradörer och av vilka ett ska vara ledande försäkringsföretag,

4) minst en av koassuradörerna deltar i avtalet utifrån sin hemort eller en filial etablerad i en annan medlemsstat än den där det

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ledande försäkringsföretaget är etablerat,

5) det ledande försäkringsföretaget bemöts, för att risken ska kunna täckas, som ett försäkringsföretag som täcker hela risken,

6) det ledande försäkringsföretaget agerar fullt ut som ledande företag inom koassuransverksamheten och bestämmer särskilt försäkringsvillkor och avgifter.

*Med **en stor risk** avses i 1 mom. 1 punkten*

1) risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 4, 5, 6, 7, 11 och 12 i 2–8 § i lagen om försäkringsklasser,

2) risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 14 och 15 i 7 § i lagen om försäkringsklasser, om försäkringstagaren yrkesmässigt bedriver industriell eller kommersiell verksamhet eller är verksam i något av de fria yrkena, och riskerna avser sådan verksamhet, eller

3) risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 3, 8, 9, 10, 13 och 16 i 3–8 § i lagen om försäkringsklasser, och åtminstone två av följande kriterier överskrids enligt försäkringstagarens bokslut eller, om försäkringstagaren hör till en koncern, enligt koncernbokslutet:

a) balansomslutningen är minst 6,2 miljoner euro,

b) nettoomsättningen är minst 12,8 miljoner euro,

c) det genomsnittliga antalet anställda under räkenskapsperioden är minst 250.

På sådana finländska ledande försäkringsbolag som avses i 1 mom. tillämpas 3 kap. 8–11 § i denna lag samt 14 a, 14 j och 17 § i trafikförsäkringslagen.

På finländska försäkringsbolags koassurans inom gemenskapen tillämpas vid solvensberäkningen 10–12 kap. Det finländska försäkringsbolagets försäkringstekniska avsättningar ska då vid solvensberäkningen vara minst lika stora som det belopp som fastställts av den ledande försäkringsgivaren enligt de regler som gäller på dennes hemort.

Finländska försäkringsbolag ska utarbeta statistik över koassuransverksamheten inom gemenskapen så att av den framgår omfattningen av koassuransverksamheten samt vilka medlemsstater som verksamheten gäller.

Finansinspektionen ska i fråga om koassurans inom gemenskapen undersöka sådana förfaranden som kan innebära antingen det

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

att det ledande försäkringsföretaget inte agerar som ledande företag i koassuransverksamheten eller att de föreliggande riskerna uppenbart inte kräver att två eller flera försäkringsgivare deltar i täckandet av dem. Lagen om Finansinspektionen tillämpas på det samarbete mellan tillsynsmyndigheterna och Europeiska kommissionen och det utlämnande av information som gäller koassurans inom gemenskapen.

Bestämmelser om försäkringsmatematiker

5 §

5 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015) 2 §, 3 § 3 mom. 4 punkten, 8 §, 11 § 3 mom. 1 punkten och 12 § 5 mom., samt fogas till lagen nya 10 a och 10 b § som följer:

Gällande lag

2 §

Upphävande av en förordning av social- och hälsovårdsministeriet

Genom ändringslagen upphävs social- och hälsovårdsministeriets förordning om verksamhetsplan för försäkringsbolag (621/2008).

3 §

Tillämpning av bestämmelserna om Finansinspektionens behörighet innan ändringslagen träder i kraft

Finansinspektionen har från och med den 1 juli 2015 befogenhet att

4) bevilja försäkrings- och återförsäkringsföretag tillstånd att i enlighet med 26 kap. 34 § i ändringslagen tillämpa bestämmelserna i 36 och 37 § i det kapitlet,

Förslag

2 §

*Upphävande av **förordningar** av social- och hälsovårdsministeriet*

Genom ändringslagen upphävs social- och hälsovårdsministeriets förordning om verksamhetsplan för försäkringsbolag (621/2008), social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av gränserna för skadeförsäkringsbolagens korrigerade solvenskapital och av utjämningsbeloppet och gränserna för detta samt om beräkningsgrunderna (1144/2011) samt social- och hälsovårdsministeriets förordning om en höjning av vissa belopp som anges i lagen om försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar (644/2012).

3 §

Tillämpning av bestämmelserna om Finansinspektionens behörighet innan ändringslagen träder i kraft

Finansinspektionen har från och med den 1 juli 2015 befogenhet att

4) bevilja försäkrings- och återförsäkringsföretag tillstånd att i enlighet med 26 kap. 35 § i ändringslagen tillämpa bestämmelserna i 36 och 37 § i det kapitlet,

Gällande lydelse

8 §

Koncentrationsrisk och räntemarginalrisk

Vid beräkning av kapitalkravet för räntemarginalrisk som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten i försäkringsbolagslagen i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II), nedan *kommissionens förordning*, eller vid beräkning av kapitalkravet för marknadsriskkoncentrationer som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 6 punkten i försäkringsbolagslagen i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 6 i kommissionens förordning, ska följande parametrar användas för sådana fordringar på EU-medlemstaters regeringar eller centralbanker som anges i en annan valuta än respektive lands valuta:

- 1) till utgången av 2017 samma parametrar som vid beräkning av fordringarna i respektive lands egen valuta,
- 2) år 2018 standardparametrarna för fordran i fråga, sänkta med 80 procent, och
- 3) år 2019 standardparametrarna för fordran i fråga, sänkta med 50 procent.

Föreslagen lydelse

8 §

Koncentrationsrisk och räntemarginalrisk

Vid beräkning av kapitalkravet för räntemarginalrisk som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten i försäkringsbolagslagen i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II), nedan *kommissionens förordning*, eller vid beräkning av kapitalkravet för marknadsriskkoncentrationer som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 6 punkten i försäkringsbolagslagen i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 6 i kommissionens förordning, ska följande parametrar användas för sådana fordringar på *regeringar eller centralbanker i medlemsstaterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som anges i valutan i någon annan medlemsstat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än valutan i landet i fråga*:

- 1) till utgången av 2017 samma parametrar som vid beräkning av fordringarna i respektive lands egen valuta,
- 2) år 2018 standardparametrarna för fordran i fråga, sänkta med 80 procent, och
- 3) år 2019 standardparametrarna för fordran i fråga, sänkta med 50 procent.

10 a §

Beräkning av minimikapitalkravet utifrån solvenskapitalkravet

Då ett försäkringsbolag, som använder en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet, beräknar minimikapitalkravet på det sätt som anges i 11 kap. 4 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen, får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget till och med den 31 december 2017 använder enbart det solvenskapitalkrav som beräknats enligt 11 kap. 7—18 § i försäkringsbolagslagen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 b §

Uppfyllelse av minimikapitalkravet

Om ett försäkringsbolag inte uppfyller det minimikapitalkrav som avses i 11 kap. i försäkringsbolagslagen vid ändringslagens ikraftträdande, men det uppfyller kraven på verksamhetskaptal enligt de bestämmelser som gällde vid ändringslagens ikraftträdande, ska försäkringsbolaget under 2016 vidta åtgärder för att öka sina kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen eller för att sänka sin riskprofil, så att försäkringsbolaget uppfyller minimikapitalkravet senast den 31 december 2016.

Om försäkringsbolaget inte uppfyller det minimikapitalkrav som avses i 11 kap. i försäkringsbolagslagen före utgången av 2016, ska Finansinspektionen återkalla försäkringsbolagets koncession i enlighet med 26 § i lagen om Finansinspektionen.

11 §

Justering av räntesatsen för livförsäkring

För justeringar som avses i 1 mom. ska för varje valuta beräknas skillnaden mellan följande tal:

1) den diskonteringsränta för försäkringstekniska avsättningar som försäkringsbolaget använder dagen före ändringslagens ikraftträdande, och

11 §

Justering av räntesatsen för livförsäkring

För justeringar som avses i 1 mom. ska för varje valuta beräknas skillnaden mellan följande tal:

1) den diskonteringsränta för försäkringstekniska avsättningar som försäkringsbolaget *bestämt i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ändringslagens ikraftträdande*, och

12 §

Avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden

Finansinspektionen kan minska avdraget som beräknats enligt 2—4 mom., om utnytt-

12 §

Avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden

Finansinspektionen kan minska avdraget som beräknats enligt 2—4 mom., om utnytt-

RP 97/2015 rd

Gällande lydelse

jande av avdraget fullt ut leder till lägre försäkringstekniska avsättningar än en beräkning enligt de bestämmelser som gällde vid ändringslagens ikraftträdande och beräkningsgrunderna för bolagets ansvarsskuld i bokföringen.

Föreslagen lydelse

jande av avdraget fullt ut *kan minska de krav som gäller tillgångarna jämfört med kraven* enligt de bestämmelser som gällde vid ändringslagens ikraftträdande och beräkningsgrunderna för bolagets ansvarsskuld i bokföringen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., sådant det lyder i lag 309/2015, som följer:

Gällande lag

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 2 a, 3—5 och 11 a §, 13 § 1 mom. samt 14—19 och 25 §, 2 kap. 1 a §, 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 och 9 b §, 10 § 1 mom. 3 punkten samt 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6 §, 5 kap. 3 § och 22 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—5, 7—12, 12 a, 14—18 och 20 a—20 c §, 21 § 3 och 5 punkten och 22 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 19 §, 8 a kap., 9 kap. 1—5, 5 a—5 d och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10—13 och 13 a kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. samt 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 1 §, 3 § 2 mom., 4—7 §, 16 § 1 mom. samt 25—27 §, 26 kap. eller 31 kap. 1 § 4 mom. samt 2 och 10 § i försäkringsbolagslagen.

Förslag

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 2 a, 3—5 och 11 a §, 13 § 1 mom. samt 14—19 och 25 §, 2 kap. 1 a §, 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 och 9 b §, 10 § 1 mom. 3 punkten samt 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6 §, 5 kap. 3 § och 22 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—5, 7—12, 12 a, 14—18 och 20 a—20 c §, 21 § 3 och 5 punkten och 22 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 19 §, 8 a kap., 9 kap. 1—5, 5 a—5 d och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10—13 och 13 a kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. samt 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 1 §, 3 § 2 mom., 4—7 §, 16 § 1 mom. samt 25—27 §, 26 kap. eller 31 kap. 1 § 4 mom. samt 2, 4 och 10 § i försäkringsbolagslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .